

Jeg respekterer selvfølgelig, at Venstres gruppe møder er lukkede, og at man er i stand til at lægge anderledes låg på, end det altid lykkes for mit eget parti – det må jeg jo også indrømme. Men det er jo også derfor, jeg interesseret spørger til, hvad argumenterne mod det her lille forslag har været. Det var jo på baggrund af det, at Venstremedlemmer gik ud og sagde, at det nu var gået for vidt, at velfærdsministeren var gået for vidt med det her forslag. Og så er det bare, jeg stilfærdigt spørger til det her forslag – ikke til en generel kvotediskussion, det er jo ikke en kvotediskussion, det her lovforslag indebærer: Hvad er det for argumenter, der har været fremsat? Det er mere til min egen oplysning, for jeg forstår det ikke.

Kl. 11:43

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:43

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det må fru Lone Dybkjær jo spørge de personer om, som fru Lone Dybkjær mener måtte have en anden holdning. Jeg siger bare, at jeg tror, at noget af det, der har givet anledning til en masse forvirring, er en diskussion om kvoter, og det synes jeg ikke har været frugtbart for diskussionen. For jeg tror sådan set, at der er nogle partier, der ønsker kvoter og ser det som et godt middel. I Venstre ønsker vi ikke kvoter; vi ser det ikke som et godt middel. Vi tror sådan set, at det vil skade ligestillingen, hvis folk bliver udpeget på baggrund af en kvotering. Der er forskellige opfattelser; det er jo den store principielle debat.

Med hensyn til det konkrete forslag er vi i Venstre enige om at bakke op om L 93. Vi synes, det er et godt initiativ, som ministeren har taget, og hvad enkeltpersoner måtte have af andre holdninger, må fru Lone Dybkjær spørge dem om.

Kl. 11:44

Formanden:

Så er det hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Benny Engelbrecht (S):

Tak hr. formand. Det er jo et meget lille forslag i forhold til et meget stort problem, og derfor er det også meget vigtigt, at vi er helt tydelige i den signalpolitik, som skal gives. Det er også det, som ordføreren er inde på.

Hvis man skulle være i tvivl om problemets omfang i det private erhvervsliv, kan man jo

tage Dagbladet Børsen, som hver fredag har rubrikken »Nye i bestyrelserne«, hvor der bydes velkommen til Svend og Henrik og Bjørn og Peter og Ole. I fredags var det 34 mænd og 1 kvinde, som man kunne sige velkommen til i danske bestyrelser. Det viser jo meget tydeligt problemets omfang.

Derfor – i lyset af den signalpolitik og den signalværdi, der er i det – kunne jeg godt tænke mig at høre, om ordføreren kan være enig i den kritik, som bl.a. DJØF har fremført i deres høringssvar, hvor de siger, at der skal være en nærmere præcisering af de fravigelsesbestemmelser, som er i lovforslaget. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er noget, der skal kigges på i udvalgsarbejdet.

Kl. 11:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:45

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror, der er mange ting, som der skal kigges på i udvalgsarbejdet – sådan er det vel altid, når vi har et lovforslag herinde.

I forhold til den kritik, der har været – at der er nogle, der ikke har ønsket, at der skulle være en mulighed for saglig begrundelse her – vil jeg sige, at jeg synes, at der kan være mange saglige begrundelser for, hvorfor der skal være én undtagelse. Der nævnes nogle meget klare eksempler i forbindelse med dommerudnævnelser, hvor det skal være en enstemmig beslutning. Der nævnes også meget klart nogle andre steder, hvor man kan have en saglig begrundelse. Der kan jo være mange saglige begrundelser. Tager vi LO, tager vi nogle af arbejdstagerorganisationerne, kan vi se, at der jo vil være kommissions sammensætninger, hvor man ville ønske at sende en formand. Er det en saglig begrundelse?

Jeg synes, der skal være den her mulighed for, at man kan gå ind og vurdere, om der kan være en saglig begrundelse i nogle tilfælde, og lade det være op til henholdsvis regionsråd og kommunalbestyrelser, men også ministre, når det ligger der, om det er en saglig begrundelse, der er givet, og den dispensationsmulighed ønsker vi sådan set ikke at ændre på. For jeg tror, det er vigtigt at have den mulighed, sådan at det her ikke bliver et millimeterprincip, men sådan set bliver en indikation på det fælles ansvar, vi har for at sikre ligestilling og en mangfoldig sammensætning af offentlige råd og nævn.